

Zeiltocht met “De Compaen”.

In de Engagement, nr.2 zomer 2016, het maandblad van de NVA, konden leden meedingen naar een zeiltocht op het IJsselmeer beschikbaar geteld door het Autismefonds. Gewoon een mailtje sturen, wat is er nu makkelijker dan even te reageren.

Onze zoon Jeroen is een lange knul van 20 jaar, verstandelijk beperkt, ADHD, epilepsie en autistisch. Hij functioneert om het niveau van een 5 jarige maar kan zich aardig redden door zijn slimheid. Staat open voor iedereen, weet jouw grenzen haarfijn direct te vinden en is sociaal niet altijd even handig. Vanaf jongs af aan hebben we Jeroen meegenomen naar activiteiten onder andere opendagen en musea. Nu hij wat rustiger is geworden merken we dat hij dat goed voor zijn ontwikkeling is geweest. Hij heeft een brede interesse en weet het nodige van de wereld. Een vrolijke jongen die kan genieten van de kleinste dingen. O.a. gek op sluizen (hoog/laag), kolkend/stromend water en bezine/diesel.

Jeroen is al bekend met zeilen. Via de Sportservice is hij al vaker, met medebewoners van zijn groep, mee geweest op een dagje sloepzeilen in een sloep van de Koninklijke Marine vanuit De Haukes op het Amstelmeer.

Totaal onverwacht ontvingen wij een mailtje van “NVA Evenement”, met de mededeling dat we waren ingeloot om mee te varen op 17 augustus 2016 met de Compaen van de [stichting Zeilen met visie](#). Geweldig wat een verrassing! De mail direct doorgestuurd naar de groep waar Jeroen woont. Later op de dag gebeld met de vraag hoe Jeroen dit ontvangen had. De mail was nog niet geland op de groep en er werd tijd ingeruimd om het aan Jeroen te vertellen en om even op de website te kijken. Jeroen vond het prachtig dat hij een prijs had gewonnen en hij beseft niet half wat voor bofkont hij is.

Het weekend dat hij thuis was nog verder voorbereid op de zeildag. Je merkte dat het langzaam in zijn koppie begon te landen, en ja, Jeroen gaat altijd op de grenzen zitten en vroeg of er ook nasi was, want dat is gebruikelijk bij het sloepzeilen. Ook de plaats waar de boot lag moest even doordringen. Vorig jaar, op weg naar ons vakantieadres zijn we via de sluizen van Lelystad gegaan. Het landde nog niet erg.

Eindelijk was het 17 augustus. We moesten wel vroeg op. Vanaf ons vakantieadres in Beekbergen was het nog ruim een uur rijden. Onderweg zat Jeroen vol met vragen en dat we bij Kampen langs een sluis reden wilde Jeroen daar meteen kijken. Helaas we hadden beperkte speling qua tijd en we moesten nog een eindje rijden. De TomTom gaf op een moment, rechtsaf, maar we reden nog even door, wat Jeroen maar zozo vond. De eerste stop was namelijk de Houtribsluizen. Dit was vorig jaar een stopplaats op weg naar ons vakantieadres. Hij herkende het en het laatje in zijn hoofd met de gegevens van sluis Lelystad ging open. Hij wist meteen weer zaken van toen op te rakelen. Gelukkig kwam er een binnenvaartschip aan die geslut werd zodat we wat te bekijken hadden. Dat de boot uit de sluis voer, stapten wij weer in de auto om even later vervolgens links af te slaan naar de jachthaven [Flevo Marina](#). We waren op tijd en hadden nog gelegenheid voor een kopje koffie en een cola bij het [restaurant](#). We zagen het schip voorbijkomen die we zojuist uit de sluis hadden zien varen. De andere vier prijswinnaars waren inmiddels ook gearriveerd.

Even later kwam mw Hendriks (Hiske) van [NVA](#) / [Balans](#) en heette ons hartelijk welkom. Namen werden gecheckt en de gang van zaken werd doorgenomen. De schipper werd gebeld en even later voer een groot schip richting de steiger. Op deze steiger kon ook brandstof worden getankt. Hiske had verteld dat ze gisteren ook gevaren hadden en dat de schipper toen eerst getankt had. Hierdoor getriggerd wilde Jeroen eerst van de schipper weten of er getankt moest worden. Helaas voor Jeroen hoefde dat niet en de brandstof lieten ze later wel even zien. Schipper Jan en bemanningslid Joep heette ons van harte welkom op de Compaen. De veiligheidsregels werden verteld, dit waren er niet veel. Altijd de aanwijzingen van de bemanning opvolgen, zwemvest aan, niet op de drijvers staan en verder kon alles.

We stapten aan boord en legden onze tassen in de hut die in een van de drijvers was gemaakt. Jeroen had zich al genesteld op een grote zitzak en lag al volop te genieten. De andere deelnemers zochten ook zo hun plaatsje. uitgedeeld en ook Jeroen

buitenboordmotor zien die in een kast stonden. Alles was vol en

Zwemvesten werden moest er een aan. Voordat de motor werd gestart liet schipper Jan ons de benzine tanks van de

Jeroen was gerust gesteld. Nog even controleren of er een anker aan boord was en de reis kon beginnen. De motor werd gestart en de trossen gingen los.

We zwaaiden uitbundig naar de fotograferende Hiske die helaas niet mee ging. Ze ging thuiswerken want er was geen wifi aan boord. Langzaam voeren we de haven uit.

Het schip werd buiten de haven naar een veilig plaatsje gestuurd en daar werd de giek los gemaakt. Wat op een gewoon zeilschip een giek wordt genoemd wordt op dit schip een rig genoemd. Deze is bevestigd rond de mast en draait samen met de mast in de richting van de wind. De fok en het grootzeil werden gehesen. De motor werd uitgezet, omhooggehaald en opgeborgen in de ruststand.

Wat eerst de achterkant was waar Jeroen lag was nu opeens de boeg geworden. Iedereen lag of zat heerlijk te genieten. Wat een rust, alleen het ruisen van de wind, het klotsen van de golven en het gloeien van de zon. Volop genieten.

De schipper zette koers naar de Trintelhaven halverwege de Houtribdijk. Hier bevindt zich [restaurant Checkpoint Charlie](#). Wat bij een andere deelnemer al goed bekend was. Dit restaurant heeft geen aansluitingen met het vaste land en moet daarom geheel zelfsupport zijn mbt water, stroom en vuilwater.

Het was een heerlijke tocht en de snelheid werd langzaam opgevoerd. Door de gaatjes van de trampoline, een rubberen mat tussen de drijvers, kwam opspattend water en werden we nat. Gaf niets want de zon scheen en het droogde weer snel. Dat is pas beleven en voelen.

Vlak voor de haven werd de motor weer gestart en werden de zeilen neergehaald. Rustig voeren we de haven binnen en meerden af aan de kade. Hier konden we even de benen strekken en onze lunch verorberen. Jeroen heeft op dit moment iets met restaurants en achteraf betalen, dus wilde hij dit testen in de praktijk door een glaasje drinken met een patatje te bestellen en achteraf te betalen. Nog even kijken over het IJsselmeer en terug naar de boot. Zwemvest weer aan en met wat hulp van een mannetje op de kant werd het schip afgeduwd en koos wederom het ruime sop. De wind was wat aangetrokken en voeren we richting de Ketelbrug om ruimte en tijd te hebben om de zeilen weer te hijsen, zodat we niet aan lager wal zouden raken. Dit duurde wel even maar we genoten volop. De meegenomen koeken en snoepjes vonden hun weg. Jan en Joep vertelde vol enthousiasme over het schip. Hoe hij gebouwd was en dat er nog maar een handjevol van dit type op de wereldzeeën zeilden.

Uiteindelijk gingen de zeilen weer omhoog. Met een lekker vaartje voeren we weer richting Lelystad en ja zo'n grote boot moet je ook wel even in je handen hebben gehad. Iedereen wilde wel even achter het roer staan en het schip sturen. Twee grote stuurwielen moest je bedienen dat was heel bijzonder. Vlak bij de haven kruisten we de vaargeul richting de Ketelbrug en nam de bemanning het weer over. Het werd hier weer wat drukker met grote binnenvaartschepen.

De haven kwam in zicht en aan alles komt een einde.

De motor werd gestart en de zeilen werden neergehaald. De rig werd weer in de juiste stand gedraaid en rustig voeren we de "Flevo Marine" binnen. We meerden af en bedankten de bemanning voor deze onvergetelijke dag. Nog even wat drinken en we zwaaiden een laatste keer naar de Compaen die vertrok naar haar ligplaats, wachtend op nieuwe avontuurlijke reizen.

Na onderling afscheid te hebben genomen vertrokken ook wij richting ons vakantieadres. Het was flink warm geworden en dat hadden we, zo lekker op het water niet gemerkt. Vlak voor Kampen kwamen we bij de [Roggebotssluis](#) bij de N306 / N307. De auto geparkeerd en lopend aar de sluis. Jeroen vond een praatpaal waar mee hij contact kon maken met de sluiswachter die hoog in een toeren zat. Van de sluiswachter kreeg hij toestemming om de sluis te bekijken en op de bankjes bij de sluis te mogen zitten. Hij boft toch altijd.

Genoot van de schepen die voorbij kwamen en geschut werden en wilde met de Compaen ook wel door deze sluis.

We moesten weer verder want met het eten werd er op ons gerekend. En precies op tijd stapten we het vakantiehuisje weer binnen vol verhalen van een spannende dag.

Groeten van Jeroen en Gerrit Winkelman